

LOVÉTEI KIÁLTÓ

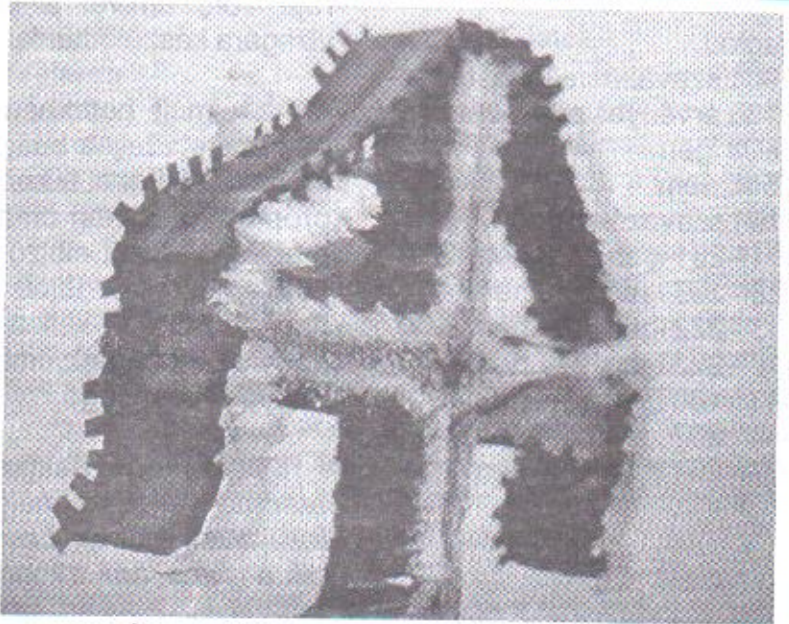

VI. évfolyam, 12. szám, 2004. december. Ára szabadeladásban: 8000 lej

December

Télelő és a Hosszú éjszakák hónapjának nevezik. December 21-én a téli napfordulóhoz érkezünk, ami után már rövidülnek az éjszakák és hosszabbodnak a nappalok. Egyes népek régen a tavaszt is innen számították. Megfigyelhető a napszivárványok és napgyűrűk jelensége, amikor 6-7 ezer méter magasságokban úszó jégkristályokon megtörik a napfény. Az se ritka, hogy melléknapot is látunk az égen. A hőmérséklet tovább csökken decemberben átlag 4-6 fokkal, így a havi átlaghőmérséklet csak a síkságon van 1 °C-kal a fagypont felett, a dombvidéken 1-4 °C, nálunk -4,4 °C. A téli évszakra jellemző szárazföldi légtömegek erős lehűlést és tartós havazást hoznak. Éjszaka -30 °C-ra is lecsökken a hőmérséklet. 1902-ben Bod község határában -38, és 1976-ban a Csiki-medencében -30,6 °C-ot mértek.

Eleink szerint a zord december enyhe márciust ígér. Régebb december 12-től 24-ig mindennap feljegyezték az időjárást. A néphit szerint ez a 12 nap a jövő év tizenkét hónapjának felel meg, amihez hozzászámították a havi időjárási megfigyeléseket is, és így próbálták megállapítani a jövő esztendő időjárását. Ez volt a Luca naptár. "Ha decemberben dördül az ég, bőséget jelent és békességet. A hó eleji eső nem árt annyit, mint a hó végi."

Benedek Elek

A karácsonyfa

Csingilingi, szól a csengő,
Jertek, fiúk, lányok!
Föl van gyűjtva, meg van rakva
A karácsonyfátok.

Csingilingi, szól a csengő,
Arany a csengése,
Aranyosabb, szebb ez mint a
Muzsika zengése.

Csingilingi, szól a csengő,
Vajon kik csengetnek?
Mennyországból az angyalkák
A jó gyerekeknek.

Csingilingi szól a csengő,
Nyílik már az ajtó,
Cseng a szoba, zeng a szoba
Vidám gyermekzajtól.
Csingilingi, szól a csengő,
Jertek fiúk, lányok,
Föl van gyűjtva, meg van rakva
A karácsonyfátok.

A Lovétei Kiáltó
szerkesztősége és
munkatársai
kellemes karácsonyi
ünnepeket és
boldog új évet
kíván minden hűségese
olvasójának!

Népszavazás utáni helyzetképek

December 5-én a Magyarországon lezajlott népszavazáson Lövete testvértelpülései a következőképpen szavaztak:

Maglód

7.901 szavazásra jogosult
3.138 érvényes szavazat
1.583 igen
1.555 nem
A hét szavazókörben
484 - 261 igen, 223 nem
423 - 233 igen, 190 nem
403 - 222 igen, 181 nem
447 - 223 igen, 224 nem
443 - 186 igen, 257 nem
431 - 207 igen, 224 nem
507 - 251 igen, 256 nem

Domaszék

3.432 szavazásra jogosult
1.119 érvényes szavazat
718 igen
401 nem
A négy szavazókörben
278 - 194 igen, 84 nem
305 - 204 igen, 101 nem
265 - 162 igen, 103 nem
271 - 158 igen, 113 nem

Budakalász

7.774 szavazásra jogosult
3.870 érvényes szavazat
2.424 igen
1.446 nem
A hét szavazókörben
506 - 305 igen, 201 nem
506 - 316 igen, 190 nem
589 - 356 igen, 233 nem
603 - 380 igen, 223 nem
579 - 332 igen, 247 nem
583 - 389 igen, 194 nem
504 - 346 igen, 158 nem

Ügydöntő Népszavazás 2004. dec. 5.

Pénteken még égtek a mécsesek az ablakokban, hogy

emlékezzünk a 84 évvel ezelőtt történt szörnyűségekre. Remegő fényük annak a boldog, de szorongó várakozásnak is kísérlője volt, amivel a vasárnapi vizsgára készülőtünk.

Az elmúlt hetekben, napokban szeretetteljes buzgalommal próbáltuk felrázni a kormányzati propaganda és magánéleti problémák miatt elbizonytalanodott embereket. Eljött a vasárnap, és újból rá kellett jönnünk, hogy az embernek ember a legnagyobb ellensége.

Döbbenet hallgattuk az eredményeket, és mélységesen lesújtottak a hírek. Lassan oldódik a görcs, ami a torkunkat fojtogatja.

Kedves Barátaink, Testvéreink!

Mi itt élünk, Ti ott. Mindenki a maga háza táján uralkodó sötétséget, szorítást érzékeli jobban, vagy próbálja kezelni, oldani. Ne gondoljátok, hogy akár csak egy napon is akarnánk a mi helyzetünket említeni a Ti éleetek elmúlt 84 esztendejével!

Szó sincs róla!

Ennek a több generációt felnevelő-átnevelő időszaknak vesztesei a külhoni és anyaországi területeken ugyanazon értékrend szerint mérettek meg. Az egyik könnyűnek találtattott. Megbukott egy olyan vizsgán, amin ha átmegy, önző módon értékelve is kettős eredményt ér el; magához ölelhet egy testvért, aki által megerősödve dacolhat és állhat ellen minden viharaknak... A másik üresen zárja össze ölelésre tárt karját, össze-rezzen, fájón törli ki szeméből az égő könnycseppet, amit nem is önmagáért ejtett...

Van-e itt nyertes és ki a vesztes?

A legőszintébb bocsánatkérés mellett is csak azt tudjuk mondani, hogy az anyaországi oldalon, már ami a gyenge, vagy passzív oldalt illeti, manipulált emberek vannak. Agymosott, hitevesztett, megfélemlített, megtévesztett emberek. Szomorú tény, hogy a jelenlegi kormány ezeket az embereket eszközként használja sötét céljai elérésére.

Kedves Barátaink!

A Ti oldalatokon érthetően nagy a csalódás, a csodálkozás és ne is szépítsük, a dac. Ti hitben, erkölcsben, tartásban sokkal erősebben vagytok, mint mi. Rajtatok nem fogott az ármány, inkább felvértezett. Keserű szájjal, fájó szívvel, de tiszta lélekkel és emelt fővel fogadtátok az elfogadhatatlant...

Bocsánatot kérünk a megbocsáthatatlanért.

Mi vagyunk a vesztesek.

A Jóisten segítségét kérjük, hogy amit ember elrontott, segítsen helyrehozni. Ezt az esélyt mi elvesztettük. Kívánunk Lövete minden lakójának áldott, szép ünnepet. Hozzon a Megváltó gyógyírt a sebekre, megoldást a gondokra, békét, szeretetet és sok örömet a családoknak.

Őszinte tisztelettel: Maglód község nevében Tabányi Pál polgármester

Tallózás magánlevelekből

Domaszékről

Bennem a döbbenet nem oldódik, s itt a csonka ország határain belül még egy barátom sem hívott, s én sem hívtam egy barátomat sem, akikkel közösen munkálkodtunk azon, hogy ne az történjen, ami történt. Csend van.

Sok mindent el lehetne mondani arról, mennyi hiba történt ennek a szerencsétlenül sikerült referendumnak az előkészítése során, de ez nem számít.

Tudom, hogy ez a helyzet az, amikor nem elég elmondani, én mindent megtettem, nem sikerült, de lelkiismeretem tiszta. Nem tiszta, s már soha nem lesz az.

Én még nem tudtam felülemelkedni a történeten, s nem tudom sikerülni fog-e valaha is. Kérlek Téged, kérlek Titeket, tartsátok a remény lobogóját, s ha arra járok, ne zavarjatok el.

Asboth Ákos

Budakalászról

Erre nem tudok mit mondani, csak annyit, hogy ilyen fájdalmat még nem éreztem soha. Talán akkor, amikor édesapámat vesztettem el. Azt se tudták nekem megmagyarázni, ezt se lehet. Annyit tudok mondani, hogy van hazám, de mégse érzem. A fülemben cseng, amikor a gyerekek a nyáron a párkányi határnál sorba álltak, és a határőr azt mondta nekik, hogy először a magyarok jöjjenek, mire az én Laci fiam megszólalt: Jó, akkor mindegy, hogy hogyan állunk, mert mind magyarok vagyunk. Most neki se tudok mit mondani.

Rehákné Dócs Zsuzsanna

Domaszék

Hát mi is el vagyunk kenődve ám!!

Újvári Béla barátom, akivel 400 km-t jártunk a domaszéki tanyákban kampányolni, azt mondta, hogy ő nem megy Erdélybe, mert nem mer az ottaniak szeme elé kerülni. Én is nagyon el vagyok szomorodva.

Azért Domaszéken nyertünk, ez talán egy picike vigasz...

Biztos, hogy ezt a témát már nem lehet többé levenni az itthoni közélet napirendjéről, nem mondhatják a kommunisták, hogy ez nem téma...

Majd egy kicsit összeszedjük mi is magunkat, higadt fejjel lehet majd a kérdést újra átgondolni. Beigazolódott a mondásom, hogy itthon magyar

magyarok, vagy idegenszívű lakosság lakik...
Nagyon nagy szeretettel üdvözlöm lövétei barátainkat.

Mi veletek vagyunk!!!!

Asztalos Árpád

Böjte Csaba nyílt levele Patrubány Miklóshoz

- részletek -

Csak abban az Európában hiszek, melyben mindenki fájdalom nélkül vállalhatja azt az identitást, mit Isten adott neki, és ott, ahova Isten állította őt.

Világunkat a kimondott igék, igenek viszik előre. Te kimondtad az ígét, mely történelmet ír! Kimondtad a választ kisebbségi létünk dilemmájára. Szeretjük a szülőföldünket, nem akarjuk elhagyni azt, de szeretnénk felelős magyar állampolgárok is lenni, szeretnénk népünk-nemzetünk sorsában felelősséget vállalni. Szeretnénk otthon lenni a határokon kívülre sodródott szülőföldön, de Magyarországon is.

Csodálatos az, hogy a kimondott ige a határon belül és a határokon kívül milliók szívében visszhangot váltott ki. Trianon óta nem volt még egy ilyen egyszerű megoldás fájdalmunkra, melyet ilyen egységesen magáénak érzett volna a különféle országokba szétsodort magyarság.

Hiszem, hogy egy ilyen elemi erővel feltörő, senki ellen nem irányuló vágy elmossa a falakat, és néhány éven belül a budapesti országgyűlés padjaiban már ott fognak ülni a határon túli magyar állampolgárok képviselői, hogy alázattal, és felelősen a népünket érintő döntésekhez, ha nem is szavazati joggal, de mind tanácsadók, hozzászóljanak.

Az út elején fontosnak látom, hogy kimondjuk, nincs kompromisszum, nem pénzt, nyugdíjat, támogatást akarunk, hanem teljes jogú magyar állampolgárságot, jogokat és felelősséget, hogy otthon lehessünk Magyarországon-szülőföldünk elhagyása nélkül.

Levelém legvégén, nagy szavak nélkül, köszönöm a kimondott ígét, mely legbenső kérdéseinkre választ adott. Sokan bántanak!? Néped iránti szeretettel, nemes lelkeddel fogadd el, és viseld a keresztedet, melyből élet fakad.

Szeretettel öllelek:
Böjte Csaba

Megtörtént

Eldöntetett.

Nem kellünk.

Az anyaország megbukott a nemzet vizsgáján.

2004. december 5-e kitörülhetetlenül berótt a történelembe.

Ma erről beszéltek a gyerekek az iskolában is. Az unokáik is ísmerni fogják a december 5-i történetet. És úgy, ahogy ezt ők és szüleik megélték, nem úgy, ahogy ezt a magyar miniszterelnök szeretné. Tévednek a magyarországi politikusok, mikor azt gondolják, hogy velünk el tudják hitetni azt, hogy jó nekünk az, ha megtagadják azt, amit kérünk, ami jár nekünk. Tévednek, mikor azt gondolják, hogy nincs saját véleményünk és akaratunk. Ez csak Magyarországon van így. Csak Magyarországon lehet rávenni a szavazókat arra, hogy saját érdekük ellen x-eljenek, hogy politikusok személyi érdekei szerint szavazzanak és ott is csak a kádármagyarokat. Sajnos ők vannak többen még.

A tegnap egy álmod törtek szét, és rá kellett ébrednünk arra, hogy nem oda tartozunk, ahova hittük. Keserű volt az ébredés.

A tegnap megtagadta a magyar a magyart. Ez rosszabul esett, mint a románok lebozgorozása. Jobb lett volna korábban tudni ezt. Nem szabadott volna eddig várni.

De túléljük.

Az idő megedzett.

Ne tekintsetek ránk szájalommal. Nekünk van, mire büszkének legyünk, mi nem tagadtuk meg soha nemzetünket. Bármilyen nehéz idöket is éltünk, bármilyen nehéz sorsot róttak is ránk, nem tagadtuk meg azt, aki magyar. Öseink tettei s hagyatéka halatja velünk a nemzet hangját, nem a gyurcsány-féliké.

Most magunkra maradtunk, itt a Kárpát-medencében, egy-egy magyar szigetként s lármafaként világítunk Felvidéken, Kárpátalján, Délvidéken és Erdélyben. Lángunk még ég, s talán meg tudjuk világítani Magyarországot lelkiismeretét.

Köszönettel tartozunk azoknak, akik a tegnap IGENnel szavaztak. Nem hálával, köszönettel.

Sajnálattal és szájalommal nézünk titeket, NEM-es magyarokat. Júdas sorsát nem kerülhetitek el. De ne aggódjatok, mi nektek is meg tudunk bocsátani, s ha bajba kerültök, segítő jobbunkra számíthattok.

Nem neheztelünk rátok, nem haragszunk rátok, de felejteni sem fogunk.

Egyed József,

a Pro Lövete Egyesület elnöke

Lövete

2004. december 6.

"Ünnepelünk"

December elseje van, Románia nemzeti ünnepe, örömnep. 14 éven át rendszeresen követtem a televízióban a Gyulafehérváron lelkesen ünneplő hatalmas tömeget. Sajnos ma is látom lelki szememmel azt az esetet, amikor ez a lelkes ünneplés túlságosan is lelkes volt, nacionalista ördögössé fajult. Mi több, ezt a túlkapást az egyik mai államelnökjelöltünk "vezényelte". Megérthető a civilizált ünneplés az ország román nemzetiségű polgárai számára, hiszen a románság évszázados álma vált valósággá 1918. december elsején. Eredménye volt ez annak a következetes, meg nem alkuvó, agresszív, minden kedvező alkalmat kihasználó román politikusoknak (politikának), amit folytattak különösen közvetlenül az első világháború előtt, majd után. Gyász-ünnep a Romániába rekedt magyar kisebbségnek, amelynek a feje fölött átvitték a határt anélkül, hogy őket megkérdezték volna. Következménye volt ez annak a következetlen, megalkuvó, a jövőbe nem látó, minden ígéretet elhívó gyáva magyar politikusoknak, (politikának), akik az első világháború befejező szakaszában, de azután is megmagyarázhatatlan politikát folytattak. (pl. kijelentették, hogy nem akarnak többet katonát látni)

A Trianoni békeszerződés betartása román részről, és betartatásának megkövetelése magyar részről oda vezethetett volna, hogy ma nem "kettős" ünnepet kellene elkönyvelnünk. Egyszerűen ünnep volna az ország összes polgárának.

Sajnos a mai magyar politikusok, újabban főleg az anyaországban (de nem csak) ugyanazt a semmitmondó, nemzetpusztító politikát folytatják, amit elődeik. Minden "rosszat" elhisznek (vagy kitalálnak) a határon kívül élő magyarokról. Nem tanulnak a történelemből, nem merik a jogos, törvényes, nemzetközileg elismert jogaikat a megfelelő fórumokon követelni (esetleg kikényszeríteni). A fontos az, hogy ők gazdagodjanak, családjukat, rokonaikat minél előnyösebb helyzetbe hozzák.

Nem kell nekik kettős állampolgárság, nem kell autonómia, nem kell Székely Nemzeti Tanács, inkább kínaiak kellene. Nem tudják, vagy nem akarják tudni, hogy az engedékenység (gyávaság) a külföldön élő magyarok ellenségeinek a támogatását jelenti. Így nem csoda, ha ma a szomszédos országokban felnövekvő fiatal (pl. román) nemzedék még nacionalistább lesz, mint a mai (pl. Tudor Vladim), hiszen látja, hogy ez az az út, amin haladva elérheti célját, a magyarság teljes elűzését, felszámolását (pl. Romániában).

Dr. Balázs Márton

Makói tapasztalatok

A csíkszeredai Márton Áron Gimnázium és a makói Szikszai György Református Általános Iskola testvérkapcsolata folytán családom néhány tagjával és a csíkszeredai diákokkal ellátogattunk Makóra, ebbe a kedves délföldi városba, amelyről addig oly keveset tudtam, s hálás vagyok a sorsnak, hogy ott lehettem egy hétig.

Makó Csíkszereda testvérvárosa huszonezres számú lakóssággal. A Magyarországra utazó, s Makón átmenő ember nem sokat tud-lát ebből a nagyon régi, szép városból, legfeljebb annyit, hogy itt van a világhírű "hagymaország". Most, hogy betekinthesem hétköznapijaiba, tudom, sokkal több, ami Makóról elmondható. Az igaz, hogy a finom makói hagyma és fokhagyma világhírű volt már a XVIII. században. A város 1950-ig Csanád megye székhelye, s ma is fejlett infrastruktúrával rendelkező szép város. Amikor emlegetjük, hogy "messze van, mint Makó Jeruzsálemtől", nem tudjuk, hogy nem a városról van szó, hanem Makó vitézről, aki az 1217-es keresztes hadjárat során eljutott Splitbe, miközben Jeruzsálembe készült, ám a dalmát boroktól meg-részegülvén, azt hitte, már a szent városban van, mire honfitársai felvilágosították: "messze vagy még, Makó, Jeruzsálemtől".

A Maros jobb partján fekvő város Szegedtől 30 km-re esik. Kedvező a földrajzi helyzete, valamint homokos öntés talaja, a tengerszinttől 79-82 méteren van. Ez a vidék gyakran volt a Maros vagy a Tisza áradásának színhelye.

Az idelátogató megtekinthet sok régi épületet, az Espersit-házat (Múzeum), megtudhatja, hogy a történelem itt sem volt viharok nélküli, minden időszaknak megvannak a nyomai. Járunk a József Attila emlékszobában, megcsodáltuk a róla elnevezett gimnáziumot. A Maros itt félelmetes, piszkos, széles, örvénylő, partja viszont kedvelt pihenőhely. Gyógyfürdője kellemes, meleg, ötmedencés élményfürdőjét nem felejtik el a csíki gyerekek.

Sok híres ember indult Makóról, vagy élt itt egy ideig. "Porba hulló tehetség-aranyak gurultak szét a világ négy sarka felé"- olvastam Döme Mihály írását a múzeumban. Nehéz lenne mindenkit felsorolni, de meg kell említenem József Attila, Móra Ferenc, Erdei Ferenc, Szikszai György, Pulitzer József nevét.

Több szép templomban, zsinagógában járunk. Részt vettünk egy református istentiszteleten, amelyet nagytiszteletű Kotormán István

és felesége tartott, élmény maradt számomra az is, ahogyan a csíki gyerekek felolvasták az Evangéliumot, a nagytiszteletű úr büszkén beszélt mindannyiszor a székelyekről, s szerinte nekik van mit tanulniuk tőlünk. Előző szolgálati helye a Kiskunságban volt, és minket, székelyeket az ottani emberekhez hasonlított.

Makó számos nemzetközi rendezvény színhelye is: Nemzetközi Művészeti Fesztivál, Hagyma fesztivál, zsidó világtalálkozó, Makói Művésztelep. Ott jártunkkor nyílt meg a 14. Makói Művésztelep, ami éppen a Kusztoz Endre szénrajzaiból készült kiállítással nyílt meg. A nyolcvanas éveiben járó szép, székely művész mély gondolatosságú műveinek méltatása során Halász Péter, a Honismeret szerkesztője csodálatosan beszélt a Maros sorsunkat összekötő-érvélasztó szerepéről. A megnyitó gyönyörű szövegén sokan a könnyekig meghatódtunk.

Kedves vendéglátóink kitűnő programszervezők lévén megmutatták a környéket is, láttuk Szegedet, Ópusztaszert, Óföldséket, Hódmezővásárhelyt is.

A pedagógusközösség lelkesen "kelt korán", és teremtett elő sok finom alföldi ételt. Kotormán István úr szerint a határok tologatásánál sokkal fontosabb az egymásnak nyújtott segítő kéz.

Rendezett ház előtti kerteket, parkokat, tisztaságot láttam mindenütt. Vendégek könyveikbe beleírtam, mennyire tiszteltem értékmentő szándékukat. Nekünk is volna tanulni valónk tőlük, igényességet, kulturáltságot. Egy hét nem elég erre a szép városra, s én azzal az elhatározással jöttem el, hogy ide még vissza kell térnem gazdagodni - szellemiekben.

András Magdolna óvónő

Aforizmák

1. Ha az egész falu népe a malomkerékre ráköpne, azzal is már megindulna...
2. A házi cirkuszba nem kell belépőjegy, de az is igaz, nem tanácsos ott tartózkodni...
3. A tükör mindenkor a jelenről igazol, de a múltakról semmit nem ábrázol...
4. Minden gyümölcs beérése időt igényel!
5. A szó is építhet fényes várakat, de áthat gyors sírokat is.
6. Aki tanulni akar szavaidból, fülével figyelj a szájadot, s aki meg akar gyalázni téged, az szájával vircsálja a tekintetedet.
7. Legtöbbször a céltalanságban a lábak irányítanak.

Egyed Lázár

Mihály János:

A lövétei római katolikus egyházközség története

13. rész

A lövétei templom régi (késő gótikus és reneszánsz) fa berendezésének kicserélése, valamint újak beszerzése a XVIII. század végén, a XIX. század első felében történt meg. 1817-ben két mellékoltárt említenek a forrásaink. Az egyik mellékoltár a hazai paraszt-barokk legkedvesebb szentjének, a gyónási titok vértanújának, Nepomuki Szent Jánosnak a tiszteletére készült 1804-ben. A másik mellékoltárt Szent Mihály főangyal tiszteletére emelték, melyen Szent Mihály a mennyei seregek fővezéréként jelenik meg: koronát és páncélt visel, pajzsot, lándzsát és szárnyai vannak, ahogy angyalhoz illik. A legyőzött sátán-ördög alakban a lábai alatt hever. Készítési ideje ismeretlen. Az oltárokat a korabeli oltárookra jellemző fehér alapszín borítja, és aranyozott faragványokkal, rátétdíszítményekkel vannak díszítve. Mindkét mellékoltár ma is használatban van.

"Lövéte nemes megyéje" 1840-ben a temploma nagyméretű belső ékesítéséhez fogott. Ez alkalommal a régi főoltárt is kicserélték. A helyi egyházi hagyományok szerint 1777-ben az Avilai Nagy Szent Teréz tiszteletére alapított székelyzsombori plébániára került. Öt év múlva, 1845. június 19-én Fodor István plébános parancsára készített elszámolási jegyzőkönyv nemcsak az elszámolás módjára, hanem a nagyobb méretű munkálatokra is rávilágít: "Ez jeleni 1845 év Pünkösdi hava 19-én Nagyon Tiszteendő Fodor István azon parancsára, miszerint az 1842-ik évtől számítva e folyóig itten Lövétén tanálható Sz. Templomunk díszére az Úr Istennek legnagyobb dicsőségére minémű költséget tettünk, elővevők az írt évtől esztendőnként követelt megyebírák számadásaikat, azokhoz mellékelte Nyugtatványokkal összeve kapcsolva, úgy minden materiálék árát, úm. zaldokfákat, zaldokfadeszkákat, különb nemű fenyőfa deszkákat, vasat, kovácsmunkát. A Contractusban megírt vecturát, az írt évek alatt elköltött tűzifát, tojást, majorságot etc.- Mellyek[et] tudás végett ide sorolva ki is adtunk. 1. A Nagy Oltár fa, és vas materiálékon kívül épült 3500 Rf. (= Rhenensis florenus, rénes forint, azaz rajnai vagy német fo-

rint- M. J.) 2. Szolnoki szék munkája a fáján és vason kívül 1500 Rf. 3. Egy oldal oltár a materiálékon kívül 500 Rf. 4. Egy falsistorium és baldachinum fáján kívül 500 Rf. 5. Egy céreusi oroszán zászlajával és nyolc darab potalék cirádákkal 100 Rf. (...)"

A szerződésben említett építményekhez szükséges szádokfa (hársfa- M. J.) 61 rénes forintba, a fenyőfa deszka 270 rénes forintba került. Vasazatra 24 rénes forintot és 42 krajcárt költöttek. A kovácsnak 26 rénes forintot fizettek. Tűzifa 26 öl fogyott el összesen 86 rénes forint 40 krajcár értékbe. A fuvardij (vectura és revectura) összesen 201 rénes forint 20 krajcárba került. Az építkezések alatt a mesteremberek és a közmunkások elfogyasztottak 300 darab majorságot, háromezer tojást. A templom szomszédságában lévő "oskolaház" elfoglalása miatt a tanuló gyerekeknek számára más házat kellett bérelni stb. A

belső ékesítéshez szükséges tetemes kiadások végső összege 1845 júniusában Mihály Pál főmegyebíró, Lázár Máté almegyebíró, György István falusbíró, Demeter István főjegyző, Sata Alajos aljegyző, Mihály Ferenc, Györgypál János, Nagy Márton, Szikszai Lukács és Gergely János hitös emberek (esküdtek- M. J.) által aláírt jegyzőkönyv szerint 7295 rénes forint és 15 krajcár volt. Ezekkel a munkálatokkal nyerte el a templom a (részben) ma is látható

belső arculatát. A templom pénztára azonban megürült. Szomorúan jegyezte be kilenc év múlva Ferenczi József udvarhelyi kerületi főesperes az egyházközség számadáskönyvébe az alábbi sorokat: "Folyó 1854-ik év Nov. 16-án a H.[omrod] Lövétei Templom pénze állását megvizsgálván, úgy találtam, hogy Lövéte Nemes Megyéje még 1840-ben a templom belső ékesítéséhez hozzá fogván -ámbar a templom 2481 forint 21 krajcár álló tőkéből e béli szükséginek fedezésére püspökileg csakis 1200 Rftnek felvételére vala felhatalmazva, mind azon által, az írt n[eme]s megye tetemes kiadásait más uton nem bírván, kénytelen volt a püspöki felhatalmazás után megmaradott 1281 Rf. 21 krajcárokat is egészen felvenni és elkölteni. S így jelenleg az annyiszor említett Templomnak semmi töke pénze sincs."

"Ébredj, ember, mély álmodból"

Érdekes összetétele van egy évnek tele hét-köznapokkal, ünnepekkel, majd amikor eltelik egy év, minden megismétlődik a következő esztendőben. Ez így természetes, és ahogy múlik az idő, szinte naptár nélkül is érzi az ember az év haladását, az év részeit. Így történik most is, ezekben a napokban, amikor adventi időszakot élünk, és lélekben ráhangolódunk Jézus születésére. A várakozás mindig egyfajta önfegyelem megtartásával telik el. Az ember valahogy pótolni szeretné azt, amit esetleg elmulasztott az eltelt időben, és megnyugodva, tiszta lélekkel szeretné kezdeni az új évet. Nálunk nagy hagyománya van a hajnali róráté miséknek, és ahogy haladunk az ünnep felé, jobban és jobban megtelik a templom. Kigyúl az adventi koszorú gyertyája, és minden vasárnap eggyel több gyertya ég, ami fokozza és jelképezi, közel van az Úr. December 4-én az adventi fény mellett ott világít a bányászok lámpája, akik Szent Borbála közbenjárását kérik. Másnap nagy izgalom szállja meg a gyermekszíveket, kikerülnek a megpucolt cipők az ablakba, és várják Mikulás érkezését. "Sose nézi jó vagy rossz vagy, szeret minden gyermeket" hangzik az ének, és 6-án megvan a gyermekek boldogsága. Milyen megható volt, amikor Lövétén áthaladt a Mikulás karaván, és a lövetei gyerekek csomagokat küldtek a szegényebb és beteg gyermekeknek. "Ha kapsz, megtelik a kezed, ha adsz, megtelik a szíved" - milyen igaz mondás. Természetesen sokan voltak felnőttek is, akik borítékban adták adományukat a Mikulásnak. Lassan megkezdődik a visszaszámlálás, és felcsendül a falu minden részén a bujdosó Szent Család éneke, "Szállást keres a Szent Család". Ez a kilenced úgymond a tetőfoka az adventi várakozásnak, ráhangol minket, hogy segítsünk a rászorulóknak, ilyenkor az ember anyagiakkal is segíti embertársát, hiszen rászoruló volt, van és mindig lesz. Milyen szépen imádkoznak és énekelnek az egybegyűltek, milyen nagy mondani-
valója van a "Kovács lánya" (vakleány) vagy a Máriacel című énekeknek, az egyik jócselekedetről, a másik az imádság csodájáról szól.

Így gyúl ki a negyedik gyertya az adventi koszorún, és érkezik el karácsony ünnepe, az öröm ünnepe, a családok ünnepe. Milyen boldog hangulat uralkodik mindenhol, "Karácsonykor még az ellenség is jó barát".

Hálát adunk a jó Istennek, hogy együtt a család, hazaérkezik a várva várt édesapa-édesanya, megérkezik az Angyal, teljes az öröm, rokon, szomszéd, barát meglátogatja egymást, és együtt örülnek. El sem tudjuk képzelni, milyen lehetett szüleinknek, nagyapáinknak, amikor idegen fogságban töltötték a karácsonyt.

Gergő Lőrinc bácsi elmondása szerint (aki Moszkva mellett volt 3 évig) nem is szabadott tudni, hogy karácsony van, összefolytak a napok-hetek-évek, csak dolgoztak és éheztek. Ruházatokon kívül egy fatáluk(csapka), egy villájuk és

egy kanaluk volt, amelynek a szélét megreszelték és a kés szerepét is betöltötte, ha néha volt mit vágni vele. Nyáron ő is evett "rántott" káposztát (vagyis "kirántotta" a földből és hamar nyersen megette). Télien, ha levitték a pincébe, vitték egy drótot és felfűzték rá a pityókát, majd derekuk köré csavarták, és a ruha alatt úgy vitték fel a barakba, és ették hol nyersen, hol drót hegyén

megsütve. Ő akkor 36 kilós volt, de hálát ad Istennek, hogy élve hazakerült, és most is jó erőben van. Milyen szép volna, ha visszavezetnők a karácsonyi kántálást, amikor a gyermekek karácsony este csendített után házról házra jártak köszönteni. A felnőttek is jártak, de főleg a rokonok, családtagok köszöntötték egymást, és olyan haragba testvérek nem lehettek, hogy karácsony este mind össze ne gyűljenek a szülői házban (ezt is lehetne követni).

Régi szokás volt még, hogy az éjféλι mise első harangszója után vizet merítettek a Homoródból, ahogy akkor mondták: merítettek Jézus "feresztőviziből". Különösen szép volt amikor a cigányok mentek kántálni, ugyanis különösen kezserves hangnyújtással énekeltek szép énekeiket.

Ne engedjük feledésbe menni ezeket a régi, hittelt megtartott ünnepeinket, magyarázzuk meg gyermekeinknek, hogy a kicsi Jézus a szeretetet hozta a földre, nem a gyűlöletet, őrizzük meg a békét, a törődést otthonainkban, és akkor kellemes karácsonyunk és boldog új évünk lesz!

Lázár Béla

Horgász-vadász kalauz

Dec. 22., 25.: Székelyudvarhely

A folyók és a tavak vizének befagyásával megkezdődik a léken való horgászat. Élőhallal esélyünk van csukafogásra.

Tovább tart a vadászigény, vadkan, nyúl, borz, nyest, vidra, fécán, fogoly, gerle, vadgalamb, daru, vadkacsa, vadliba, szalonka, császármadár (15-ig) és valamennyi kártékony vad és madár a védettek kivételével vadászható. Külön engedéllyel medvére, zergére és hiúzra vadászhatunk.

Nagyvásárok Hargita megyében

Dec. 4-6.: Etéd

Dec. 7-8.: Gyergyószentmiklós

Dec. 13., 16.: Parajd

Dec. 14., 19-20.: Csíkszereda

Karácsonyi ének

Fenyőgallyas kis Jézuskám, lelkünk drága gyöngye,
A szeretet fehér szárnyán, szállj, siess a földre.

Lelkünkben kis jászolocskát készítettünk neked,
Puha, meleg takaróba göngyölgetünk téged.

Szűz Mária édesanyánk velünk egyesülve,
Imádjuk a kis Jézuskát, oh, légy segélyünkre!

Hogy szent fiad is ez napon eljöjjön,
Karácsonyi szent emléke belénk erőt öntsön.

Öreg gazda szerint

A Lucának híres napja
A napot rövidre szabja.
Téli menydörgés,
Meglesz jó termés.
Zöld karácsony rossz,
Fehér húsvét hoz.
János-nap ha borús,
A termés igen dús.

Népi idő és
termésjóslatok

Dec. 13.: Ha Luca szorít, Tamás tágít.

Dec. 21.: Tamás napján és Tamás hetén ölt disznó szalonnája nem avasodik meg.

Dec. 25.: Karácsony éjjele ha tiszta, csendes, jó termő esztendő következik.

Ünnepi tájékoztató

-December 24-én, a Szentestén tíz órától karácsonyi misztériumi játék, tizenegy órától az éjféli szentmise lesz.

-Karácsony napján a reggeli misén gyermek pásztorjáték lesz látható.

-Karácsony napján a Nagymise után hagyományos karácsonyi koncertet adnak a beton színpadon.

A Lövetei Kiáltót a Rotaprint nyomda nyomja.

A nyomda ezen kívül vállalja:

- katalógusok
- plakátok
- szórólapok
- meghívók
- névjegykártyák és más nyomdai termékek nyomtatását.

Kapcsolatteremtés a 0744-977-207-es telefonszámon lehetséges.

Kiadja a Lövetei Ifjak Egyesülete
a Lövetei Közbirtokosság
és a Select Metlemplast kft
támogatásával
Nyomja a ROTAPRINT nyomda

A szerkesztőség nem
minden esetben ért egyet
a cikkek tartalmával!

Szerkesztőség: András Mónika, András Kinga, Lázár László, Mihály János
Munkatársak: Lázár Béla, András Magdolna, András Zsolt